

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 26. marca 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. J. Z. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 15. januára 2015, sp. zn. BB-3T 40/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 15. januára 2015, sp. zn. BB-3T 40/2014, podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. odmietol obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP GP SR“) z 03. novembra 2014, predloženú súdu dňa 04. novembra 2014, evidovanú pod sp. zn. VII/2 Gv 97/13/1000-24, na Ing. J. Z., nar. X. a obžalobu prokurátora ÚŠP GP SR z 22. decembra 2014, predloženú súdu dňa 23. decembra 2014, evidovanú pod sp. zn. VII/2 Gv 228/11/1000-67, na Ing. Z. B., nar. X., ktorých prejednanie súd v zmysle § 21 ods. 3 Tr. por. spojil na spoločné konanie, a vec vrátil prokurátorovi, nakoľko v konaní zistil závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť prokurátor ÚŠP GP SR, ktorú tiež bližšie písomne zdôvodnil (č. l. 278, 325 a nasl. spisu).

Doslovne tu pritom uviedol nasledovné: „Vec obvineného Ing. J. Z. bola dňa 28. mája 2013 podľa § 255 ods. 3 Tr. por. s použitím § 243 ods. 3 Tr. por. vrátená prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 Tr. por., pretože na hlavnom pojednávaní tak obvinený Ing. J. Z. ako aj prokurátor uviedli, že chcú konať o dohode o vine a treste, pričom však uvedené konanie nemohlo prebehnúť v rámci hlavného pojednávania, vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T 4/2013, kde bola pôvodne na obvineného Ing. Z. podaná obžaloba, pretože do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k inému konaniu prebiehajúcemu na Špecializovanom trestnom súde Pezinok pod sp. zn. PK-1T 14/2009, ktoré nebolo právoplatne skončené.

Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK-1T 14/2009 z 31. augusta 2013 bolo začaté konanie o dohode o vine a treste, pričom však nedošlo k dohode o vine a treste.

S ohľadom na uvedenú skutočnosť bola dňa 03. novembra 2014 opätovne podaná obžaloba na Ing. J. Z. v pôvodnom rozsahu, pretože nedošlo k zmene žiadnych skutkových okolností vo vzťahu ku skutkovému stavu, ktorý existoval pred vydaním uznesenia o vrátení veci prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 Tr. por. a ani žiadne iné dôkazy neboli vykonávané.

Pokiaľ ide o spisový materiál predkladaný s obžalobou, tento bol súdu predložený v rozsahu, v akom ho súd prokurátorovi zaslal spolu s uznesením sp. zn. BB-3T 15/2013 z 28. mája 2013, ďalšiu kópiu mimoriadne rozsiahleho vyšetrovacieho spisu tento k dispozícii nemal.

Vo vzťahu k argumentom súdu prvého stupňa týkajúcim sa postupu podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je zároveň potrebné uviesť, že tieto sa týkajú výlučne veci obvineného Ing. J. Z., nevyplýva z nich žiadny dôvod prečo by nemalo byť konané o obžalobe podanej na obvinenú Ing. Z. B..“

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto prokurátor záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté

rozhodnutie zrušil a aby prvostupňovému súdu uložil vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že neprichádza do úvahy postup podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná**.

Špecializovaný trestný súd rozhodol v danom prípade správne a v súlade so zákonom, pričom tiež odôvodnenie jeho rozhodnutia je správne a dostatočne vyčerpávajúce.

Pokiaľ ide o spomínané zdôvodnenie napadnutého uznesenia, tu sa prvostupňový súd v prvom rade veľmi podrobne venoval popisu doterajšieho stavu konania, najmä potom tomu, prečo a kedy došlo k vylúčeniu veci obvineného Ing. J. Z. na samostatné konanie a ako sa následne ďalej konalo ohľadne ostatných spoluobvinených (pôvodne podal 28. januára 2013 prokurátor ÚŠP GP SR obžalobu na 12 obvinených).

Z pohľadu daného rozhodovania je z uvedenej chronológie žiaduce dať do pozornosti predovšetkým tú skutočnosť, že :

- dňa 04. novembra 2014 bola na Špecializovaný trestný súd pod sp. zn. VII/2 Gv 97/13/1000-24, podaná obžaloba na Ing. J. Z. pre skutky kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a účastníctvo k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. a/, § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., čiastočne dokonaného a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.;

- dňa 23. decembra 2014 bola na Špecializovaný trestný súd pod sp. zn. VII/2 Gv 228/11/1000-67, podaná obžaloba na obvinenú Ing. Z. B. pre skutky kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., účastníctvo k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. a/, § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.;

- uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 08. januára 2015, sp. zn. BB-3T 40/2014, boli obe uvedené veci podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojené na spoločné konanie s tým, že ďalej bude celá trestná vec vedená pod sp. zn. BB-3T 40/2014.

Samotné vrátenie veci prokurátorovi odôvodnil potom súd konkrétne poukazom na to, že **obžaloba** na obvineného Ing. J. Z. **bola predložená bez akéhokoľvek vyšetrovacieho spisu** (či inej prílohy), ktorý by dokumentoval priebeh prípravného konania, čo považoval za závažnú procesnú chybu, ktorá v konečnom dôsledku porušuje aj ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby. Každý obvinený má totiž právo byť oboznámený s tou verziou vyšetrovacieho spisu, ktorú prokurátor v súvislosti s jeho osobou pokladá za dôležitú a k obžalobe ju preto pripojí.

Podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. *pri predbežnom prejednaní obžaloby súd obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.*

Podľa § 234 ods. 1, veta prvá Tr. por. *ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety.*

Podľa § 234 ods. 3 Tr. por. *spis obžaloby obsahuje najmä rozhodnutia orgánov prípravného konania o úkonoch, zápisnicu o výsluchu obvineného, poškodeného, svedka a všetky dôkazy týkajúce sa veci.*

Ani podľa názoru nadriadeného súdu niet žiadnych pochyb o tom, že aj v prípade, ak po vrátení veci späť do prípravného konania na postup podľa § 232 a § 233 Tr. por. nedôjde napokon k uzavretiu dohody o vine a treste s obvineným a následne preto opätovne dôjde k podaniu obžaloby, potom aj k takejto novopodanej obžalobe musí byť pripojený príslušný spisový materiál, a to v rozsahu určenom stranou obžaloby a týkajúcom sa skutkov osoby, na ktorú sa obžaloba podáva. Ako totiž Špecializovaný trestný súd na str. 8 odôvodnenia svojho uznesenia správne konštatuje, „súd nemôže jednoducho k obžalobe pripojiť spis inej svojej spisovej značky, než pod ktorou vec napadla a vykonávať dôkazy z tohto spisu, nech by súvislosť bola akokoľvek silná a evidentná - podstatné časti pripojených spisov možno nanajvýš čítať a oboznamovať ako samostatný listinný dôkaz.“

Aj najvyšší súd má teda za to, že **nepredloženie obžaloby aj spolu so spisovým materiálom je skutočne takou závažnou procesnou chybou, ktorú predpokladá ust. § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. pre vrátenie veci prokurátorovi.** V podrobnostiach

prítom v tomto smere odkazuje na tomu zodpovedajúcu časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorú si v plnom rozsahu osvojil a preto nepovažuje za potrebné argumentáciu tam použitú na danom mieste opakovať.

Nemožno tiež nepoznamenať, že okrem vyššie uvedeného závažného pochybenia (majúce v podstate za následok nemožnosť ďalšieho pokračovania v súdnom konaní) prvostupňový súd v odôvodnení svojho uznesenia upozornil resp. presnejšie povedané vyjadril svoje „počudovanie“ nad tým (samozrejme vedomý si toho, že nemôže prokurátorovi prikazovať, ako má tento formulovať obžalobu), že prokurátor pri opätovnom podaní obžaloby absolútne nereflektoval skutkový ani právny vývoj vo veci týkajúcej sa iných pôvodne spoluobvinených (vedená na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T 4/2013), bezprostredne súvisiacej s danou vecou.

K tomu možno uviesť - a to aj vzhľadom na „doplnenie“ chronológie uvedenej v prvostupňovom uznesení - že dňa 26. februára 2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí o odvolaniach obžalovaných M. K., JUDr. I. B., M. L., M. F. a K. H. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 3. septembra 2014, sp. zn. BB-3T 4/2013, rozhodol rozsudkom, sp. zn. 5 To 12/2014, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným M. K., JUDr. I. B., M. L., M. F. a K. H. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. na nezmenenom skutkovom základe sám obžalovaných M. K., JUDr. I. B., M. L., M. F. a K. H. uznal za vinných v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.; obžalovaného M. K. v bodoch 2, 2.1 zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.; obžalovaného JUDr. I. B. v bodoch 2, 2.4 zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.; obžalovaného M. L. v bodoch 2, 2.2, 2.3, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8 zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.; obžalovaného M. F. v bodoch 2, 2.2 zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.; obžalovaného K. H. v bodoch 2, 2.4 zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Za to ich odsúdil :

obžalovaného M. K.

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 34 ods. 5 písm. b/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky,

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

obžalovaného JUDr. I. B.

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 34 ods. 5 písm. b/, § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m/, písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky,

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

obžalovaného M. L.

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 34 ods. 5 písm. b/, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, z 28. novembra 2012 uverejneného pod č. 428/2012 Z.z. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky,

podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T 150/2013-74, zo dňa 9. decembra 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To 34/2014, z 27. mája 2014, ktorým mu bol podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

obžalovaného M. F.

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 34 ods. 5 písm. b/, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky,

podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe,

podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému stanovuje skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky,

podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom,

podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá obmedzenie, ktoré je súčasťou probačného dohľadu a to zákaz stretávať sa s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine a to :

Ing. J. Z., nar. X. v B., trvale bytom O. č. X., B.,

T. B., nar. X. v B., trvale bytom B. č. X., B.,

M. K., nar. X. v D., trvale bytom J. č. X., t. č. bytom C. X., X. Č., P., Č.,

M. R., nar. X. v T., trvale bytom H. č. X./X., S.,

Ing. R. G., nar. X. v L., trvale bytom Z. č. X., B.,

Ing. M. B., nar. X. v B., trvale bytom H. č. X., B.,

JUDr. I. B., nar. X. v B., trvale bytom S. č. X., B.,

M. L., nar. X. v B., trvale bytom N., V. č. X.,

L. F., nar. X. v D., trvale bytom H., Š. č. X.,

H. O., nar. X. v O., K., trvale bytom H. č. X./X., Š.,

K. H., nar. X. v T., trvale bytom Č. č. X./X., T.,

obžalovaného K. H.

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 34 ods. 5 písm. b/, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky,

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka tvrdení prokurátora, že nevidí žiaden dôvod, prečo by nemalo byť konané o obžalobe podanej na obvinenú Ing. Z. B., keďže argumentácia súdu prvého stupňa ohľadne postupu v zmysle § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. sa týkala výlučne veci obvineného Ing. J. Z., k tomu treba podotknúť iba toľko, že obe veci boli 08. januára 2015 uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn.

BB-3T 40/2014, s poukazom na § 18 ods. 1 Tr. por. spojené na spoločné konanie, a od uvedeného momentu teda tieto tvoria jeden celok, jednu trestnú vec.

Úplne na záver pritom najvyšší súd konštatuje, že v ďalšom konaní bude potrebné sa vysporiadať aj so skutočnosťami uvádzanými v písomných vyjadreniach obhajcov obvinenej Ing. Z. B. (doc. JUDr. B. F., PhD. a JUDr. J. F.), kde títo o.i. poukazujú na viaceré pochybenie či porušenia práv menovanej obvinenej, ku ktorým malo dôjsť v predchádzajúcom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2015

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová